

mands-, Gaardmands- og Indsidderklassen. Det er en Kjendsgjerning, at der kan være mange Indsiddere og jordløse Husmænd, som sidde i en bedre Stilling og have bedre Evne til at betale end mange Husmænd, der sidde med Hus og Lod. Det er imidlertid ikke nemt at drage Grændsen, og kan man ikke finde en eller anden Maade at gjøre det paa, kan der let fremkomme en Uretferdighed ligeoverfor disse Folk. Den ærede Minister mente, at man skulde opgive sine egne individuelle Meninger; men man kan dog virkelig have en Mening, som man ikke godt kan opgive, naar man tror, at derved Noget vil blive gjort, som er uretfærdigt. Det er forøvrigt ganske naturligt, at man ved Lovgivningsarbejdet maa se saa meget som muligt at rette sig den Ene efter den Anden. Den ærede Minister omtalte ogsaa, at jeg havde sagt, at Betalingen skulde udredes af Statskassen, men det har ikke været min Hensigt, at Statskassen skulde udrede det Hele; jeg mente kun, at Statskassen skulde udrede det, som hver Jordemoder skulde have i fast Løn. Det kunde ikke være min Mening, at Statskassen skulde betale for hver enkelt Forretning, som Jordemoderen havde at gjøre. Den ærede Minister mente nemlig, at Statskassen da kom til at betale for de Rige, men det kunde ikke falde mig ind, at dette skulde ske. Jeg skal ikke udtale mig videre om dette Spørgsmaal, da der i sin Tid vil blive Lighed dertil.

K. Pedersen: Naar den ærede sidste Læser indskrænkede sine Betænkkeligheder med Hensyn til Tægtforhøielsen til Husmændene, kan jeg være nogenlunde enig med ham; forrige Gang, han havde Ordet, forekom det mig imidlertid, at det særlig gjaldt Gaardmændene. Hvis det ærede Medlem til 2den Behandling vil stille Endringsforslag, hvorefter det, som Husmændene og Indsidderne skulle betale, skal udredes af Kommunen, skal jeg være villig til at hjælpe ham.

Justitsministeren (Klein): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at gjøre en Bemærkning ligeoverfor en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, angaaende de Naturalydelser, som komme Jordemødrene tilgode. Han fremhævede navnlig meget stærkt, at det efter hans Mening var meget ubehøvet, om Jordemødrene ikke havde en fast Bolig. I den Henseende kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem, men jeg vil kun tillade mig at tilføje, at han ikke har ved sine Bemærkninger just henledet min Opmærksomhed paa Noget; der hidtil havde været mig nyt eller fremmed; jeg vil tværtimod sige, at jeg har gjort ikke saa Lidt for at mødarbejde den Tilbøielighed, der har vist sig at være tilstede i nogle enkelte Amtet til at affasse de faste Boliger for Jordemødre. Man har for nogle Aar tilbage

havt en vis Tilbøielighed til komme ind derpaa, men i de sidste Aar er der sat en Stopper for denne Tilbøielighed. Det er, tror jeg, af ikke lidet Interesse at have fast Bolig for Jordemødrene, ikke blot for paa den Maade at sikke sig, at de bo paa Steder, som ere bekvemme for Distrikterne, men ogsaa af den Grund, at det ikke er uden Interesse, at Jordemødrene overhovedet have en ordentlig og anstændig Bolig at være i. Ligeoverfor det ærede Medlem, der sidder omtrent ligeoverfor mig (Bentzen), skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at jeg har allerede tidligere udtalt mig i den Retning, at jeg i og for sig ikke kunde have Noget imod en ensartet Tægt, naar man for det Første satte den saaledes, at man var sikker paa, at Jordemødrenes Indtægter ikke formindskedes, og naar man dernæst kunde indrette den saaledes, at den ikke blev for trykkende navnlig for Smaaafolk. Disse to Ting ere vanskelige at forene, og jeg tror, det var noget tvivlsomt, om det Forøj, man havde gjort derpaa i det andet Thing, var heldigt. Nu har det ærede Medlem foreslaaet at gaa en anden Vej, den nemlig at denne Gjennemsnitstægt af 3 Kr., der falder sammen med, hvad man vedtog ved 2den Behandling i det andet Thing, skulde være en Betaling, der skulde udredes i alle Tilfælde uden Hensyn til, hvem det var, Jordemødrene havde betjent, af Kommunen, det være sig Sognekommunen eller Amtskommunen. Naar man indretter det saaledes, bortfalder ganske vist min Frygt for, at den ensartede Tægt skulde blive trykkende for Smaaafolk. Fra et Justitsministerstandpunkt kunde jeg derhos i og for sig ikke have Noget mod en saadan Ordning; der vilde jo derved fremkomme Sikkerhed for, at Jordemoderen virkelig fik, hvad hun skulde have, og det kan vel ikke betvivles, at i mange Tilfælde vilde forskjellige Personer føle sig opfordrede til at betale Mere, og jeg antager ikke, det skulde være Meningen, at det skulde være Jordemødrene forbudt at modtage Mere end 3 Kr. af dem, der ville yde dem det frivillig. Utsaa fra et Justitsministerstandpunkt kunde der i og for sig ikke være Noget til Hinder for at gaa ind paa en saadan Ordning. Derimod vil jeg ganske henstille til det ærede Medlem, om de i og for sig finde det rigtigt at kaste denne Byrde over paa Kommunerne ogsaa i de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om velhavende og rige Folk, som meget godt kunne betale. Maaffe vil det ærede Medlem sige, at han forudsætter, at den rige og velhavende Mand selv vil betale; ja, det tror jeg ogsaa, man tør haabe vil ske i de fleste Tilfælde, men jeg tror ikke, man kan negte, saaledes som det ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Rjødenshavns 6te Valgkreds (Sindenburg), at Erfaringen viser, at stundom gjøre Mænd, som meget godt have Raad til at betale baade Jordemoder og Doktor, alligevel alle de Vanskeligheder, de kunne, og jeg veed ikke, at der er nogen Grund til særlig at tage sig af velhavende Folk i en Kommune,